

"COMPARING WELFARE STATES: BRITAIN IN INTERNATIONAL CONTEXT" – REPER DE LECTURĂ ÎN DOMENIUL POLITICILOR SOCIALE COMPARATE

SORIN CACE

Biblioteca Institutului de Cercetare a Calității Vieții a achiziționat în ultimul an un număr impresionant de lucrări în domeniul statului bunăstării sociale și al politicilor sociale. Atât studenții, cât și specialiști în domeniul politicilor sociale, se văd puși într-o situație inedită, aceea de a deveni selectivi în ceea ce privește lucrările de specialitate. Este binecunoscut faptul că lucrările din domeniul politicilor sociale în limba română sunt relativ puține și de aceea asistăm la un mic "paradox". Dintr-o dată nu trebuie să mai "alergăm" după informații, ci trebuie să le selectăm.

Lucrările privind *statul bunăstării* dintr-o perspectivă comparată sunt diverse în această bibliotecă. Una dintre acestea este lucrarea *Comparing Welfare States: Britain in International Context* apărută la editura "The Open University", 1993, editată de Allan Cochran and John Clarke.

Scopul principal al cărții este acela de a pune în evidență experiența britanică în ceea ce privește politica socială și de a configura poziția acesteia în contextul modelelor statului bunăstării.

În capitolul 1 - Abordarea comparativă și politicile sociale - se răspunde la trei întrebări fundamentale:

De ce comparăm?

Cum definim statul bunăstării?

Care sunt modelele de state ale bunăstării și structura acestora?

Allan Cochran consideră că este important să comparăm statele bunăstării din cel puțin două motive.

Primul este acela de a arăta valoarea comparației internaționale în analiza politicilor sociale, iar cel de-al doilea, de a dezvolta o imagine completă a statelor bunăstării în fiecare țară și de a vedea tendințele pe plan internațional. Acest din urmă motiv realizează de fapt trecerea spre planul acțional: ce anume este util în experiența celorlalți și ce poate fi adaptat de la un model la altul, de la un stat la altul.

În ceea ce privește definirea statului bunăstării, Allan Cochran trece dincolo de definițiile utilizate în secolul XX, și anume, a lui Mishra (1990), care consideră că principala componentă a statului bunăstării este ocuparea totală, și a lui Dominelli (1991), care pune în centrul statului bunăstării *bunăstarea cetățenilor*.

De aceea, se alege o definiție mult mai restrânsă. Conform acesteia, putem vorbi de diferite forme de state ale bunăstării în funcție de gradul de implicare al statului în securitatea socială și serviciile sociale. Bineînțeles, în analiza statului bunăstării vor fi luate în considerare și rolul pieței și al altor instituții.

Autorii optează pentru 4 modele ale statului bunăstării. Sunt excluse din această configurație SUA și țările din Europa Centrală și de Est.

Tabelul nr. 1

State și regiuni ale bunăstării

Stat	Tipul
Hong Kong	Liberal
Germania	Conservator
Suedia	Social-democrat
Republica Irlanda	Conservator/corporatist

În următoarele 3 capitole este pusă în evidență experiența britanică și etapele în dezvoltarea statului bunăstării.

Astfel, se precizează contextul fundamentării, rolul statului și pieței în asigurarea bunăstării familiei și este descrisă infrastructura națională de sănătate și educație.

De asemenea, sunt prezentate intervențiile și efectele asistenței sociale bazate pe testarea mijloacelor.

Expansiunea, modernizarea și restructurarea reprezintă alte elemente ale descrierii și analizei statului bunăstării britanic.

Apoi sunt prezentate 4 studii de caz ale statului bunăstării: Hong Kong, Germania, Suedia și Republica Irlanda.

În fiecare dintre aceste cazuri sunt reliefate asemănările și deosebirile față de modelul britanic.

Lucrarea se încheie printr-un capitol în care, plecând de la statele bunăstării europene, se pune întrebarea dacă vom putea vorbi de un stat al bunăstării european.

Prin modul de prezentare și bogăția informației conținute lucrarea poate constitui un reper pentru studenții și specialiștii din domeniul politicilor sociale comparate.